

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 55

гр. Бургас, 03.02.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Събина Н. Христова Диамандиева

Членове: Кирил Гр. Стоянов
Калина Ст. Пенева

като разгледа докладваното от Събина Н. Христова Диамандиева Въззивно гражданско дело № 20232000500024 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по в.гр.дело № 24/2023г. по описа на Апелативен съд – Бургас е по реда на чл.258 ГПК.

Образувано е по въззивната жалба на Г. К. Т. и Д. П. Т., чрез техния пълномощник адв.Д., против решение №245/15.09.2022г. по гр.дело№ 2067/2019г .по описа на Бургаския окръжен съд, в частта, с която е уважен предявеният от тях иск от Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество.

Иска се отмяната му в тази част като неправилно и необосновано.

Относно наличните към началото на проверявания период суми и предоставените на ответниците от свързани по смисъла на §1, т.15 от ДР на ЗПКОНПИ считат за доказано по делото предоставянето на сумата от 45 000 лв. от техните родители, за които на свой ред е установена възможността за разполагане с тази сума съобразно публичния регистър на Агенцията по вписвания. Оспорват се констатациите на съда, че тази сума представлява имущество по смисъла на §1, т.2 от ДР на ЗПКОНПИ. Оспорват се и констатациите касаещи датите на представените по делото разписки. Навеждат се оплаквания за неоснователно некредитиране на показанията на свидетели, изслушани по делото, с доводи, че се касае за свързани лица.

За да изключи сумата от 45 000 лв., дарена от родителите на ответниците, съдът е приел, че между придобиването и даряването и е изтекъл период от 4-5 години, което счита за житейски неоправдано, както и поради непрехвърлянето на тази сума по банков път въпреки липсата на законоустановено задължение за физическите лица да водят отчетност на разполагаемите средства и да оперират с тях единствено по банков път. Не са изложени мотиви защо съдът приема за установено дарението на сума от

майката на Г. Т., но не приема, че е дарена сума от бащата на Д. Т. и сума от братовчедката на Г. Т..

Решението е немотивирано и в частта, с която е постановено отнемане на сумата от 60 905 лева, пазарна стойност на 31/100 ид.части от УПИ – XVIII-1243 , предвид, че в представения от Комисията анализ на банковата сметка на Г. Т. е установено, че 97% от платената за имота на 15.10.2015г. продажна цена е формирана от заем от „ВРЪНГОВИ“ ЕООД, кредит и сума от продажба на пътнически микробус. Съдът е приел за неустановено придобиването на пътническия микробус през 2013г. със законни средства, без да отчете доводите в отговора на исковата молба, че ответникът е придобил ППС от своя брат, без да е извършено действително плащане между тях на продажната цена.

Неправилно е постановено отнемането на два броя МПС, мотоциклет и суми от продажба на МПС през проверявания период поради неправилно изключване от паричния поток за 2009г. на нетния доход за 2008г., който съгласно назначената по делото СИЕ е бил в размер на 131 373 лв., който след приспадане на изключената от сума от 45 000 лв., възлиза на сумата от 86 373 лв., достатъчна за закупуване на превозните средства. Неоснователно не са признати и наличните към края на 2010 и 2011г. свободни средства и е игнорирано заключението на вещото лице.

Сочи се съдебна практика, на която обжалваното решение противоречи и съгласно която незаконно придобито може да е само имущество, придобито през проверявания период и налично в края му. Цитира се и съдебна практика, определяща кои от доходите биват считани за законни и кои за незаконни, което следва да стане след установяване на превишаване на имуществото на проверяваното лице в края на проверявания период, съпоставен с неговото начало. В обобщение се сочи, че от значение за формиране на величината, необходима за съпоставка между доходи и имущество е преценката за законния произход на даден източник на доход, който бива определен от основанието за неговото реализиране въз основа на конституцията и отрасловото законодателство.

Моли да бъде допусната СИЕ, която при съобразяване приетото от съда начално салдо за 2008г. в размер на 86 373 лв. да определи салдото на паричните средства към 31 декември за всяка от годините на проверявания период – 24.08.2008г. до 31.12.2017г., формирано като разлика от приходите, доходите и източниците на финансиране и разходите за издръжка, задгранични пътувания, извънредните разходи и тези за придобиването на имущество. Салдото към 31.12. да бъде начално салдо от 01.01. за следващата година и ако то е отрицателно, да се счита, че към 01.01. стойността е нулева. Да се определи и конкретизира наличното и придобитото имущество към 31.12 за всяка от годините през проверявания период и при изпълнение на задачата вещото лице да съобрази приетите от съда стойности на разходите за пътуване в чужбина – по 500 лв. за всяко пътуване или общо 6000 лв. според броя на

излизанията.

В отговор на въззивната жалба ответната Комисия я оспорва като неоснователна и моли да бъде оставена без уважение. Поддържа констатацията на съда за констатирана трансформация на имущество. Счита за правилно и неприемането на сумата от 45 000 лв., натрупана като сбор през 2003 – 2004г. и дарена през 2008г. Сочи, че според заключението на НИКК разписките безспорно са антидатирувани и създадени за нуждите на производството.

В решението правилно е приложена разпоредбата на чл.181, ал.1 ГПК и разпоредбата на чл.112, ал.2 ЗПКОНПИ и правилно е разпределена доказателствената тежест между страните.

По отношение отнетата сума от 60 905 лв., представляваща левова равностойност на имота, споделя изводите на съда за нейния неустановен произход съгласно движенията по банковите сметки на ответника Т. и постъпилите по тях средства, за които не е установен законен произход. Намира, че съдът е пропуснал да изчисли сумата от продажната цена и съответните незаконни лихви.

Счита решението за правилно и в частта, с която са отнети превозни средства и суми от продажби на МПС през проверявания период. Моли да бъде оставено без уважение направеното във въззивната жалба искане за назначаване на експертиза, тъй като въпросите, поставени там, са били част от предмета на експертизата в предходната инстанция.

Въззивна жалба против същото решение в частта, с която е постановено отнемането на 105099/322 500 ид.части от имот с идентификатор 07079.604.110 е подадена от „ХЕЛА БГ“ ЕООД, ЕИК *, представлявано от управителя В. Т., чрез пълномощника адв.Д.. Иска се отмяната му в тази част като неправилно и незаконосъобразно.

Навеждат се оплаквания, че не е установено изискуемото от закона знание у третото лице за придобиване на имущество с незаконен произход. Счита за безспорно установено, че след края на периода на проверката – 24.08.2018г., дружеството е преобразувано от еднолично в ООД и В. Т. е придобил 50% от неговия капитал. Останалите 50 % от капитала са придобити от същото лице на 23.01.2020г. Искането на ЗПКОНПИ за допускане на обезпечение на бъдещия иск е депозирано през 2019г, а имотът е придобит с постановление за възлагане през 2016г.

Имотът не е собственост на проверяваното лице Г. Т., а е придобитна публична продадена от „ХЕЛА БГ“ ЕООД. Участието на Г. Т. в закупуването е под формата на предоставяне на сумата от 49 999 лв. на дружеството като временна финансова помощ от стойността на имота от 251 000 лв. Цената на придобиване на имота е действителната, а не тази, посочена от вещото лице по делото. С възприемането и съдът неправилно е увеличил сумата на разходите за придобиването на имота.

На следващо място сумата, изразходвана за придобиване на имота е формирана от заеми и плащания от трети лица. Съдът е посочил, че към

2016г. дружествата, контролирани от Г. Т., не са разполагали със средства, които да предоставят на „ХЕЛА БГ“ и сумата от 105 099 лв., от които 49 999 лв. от Г. Т., не е със законен произход.

Според страната, получените в заем средства са временно превишаване на придобитото имущество. Предходната инстанция е възприела заключението на експертизата относно размера на несъответствието, на не е съобщила, че първоначалното салдо е следвало да бъде увеличено с реализираните доходи и намалено с обичайните разходи. Твърди се неправилно изчисляване на нетния доход и се сочи, че неоснователно е игнориран вариант 1 на експертното заключение.

Твърди се, че неправилно е прието, че декларирането на суми от страна на Г. Т. през 2017г. не е достатъчно доказателство за техния законен произход и, че съобразно Закона за ограничаване на плащанията в брой те е следвало да бъдат преведени по банков път, което и друга индиция за незаконния им произход. Предоставената от Т. сума от 49 999 лв. действително не е извършена според посочения закон, което е основание за ангажиране на административно – наказателната му отговорност, но не е доказателство за незаконния произход на средствата съгласно националното законодателство и практиката на ВКС. Поддържа искането за назначаване на ССЕ, изложено във въззивната жалба на Г. и Д. Т.и.

В отговор на въззивната жалба, депозиран от ответната КПКОНПИ, се иска оставянето и без уважение като неоснователна.

Сочи се, че отнетият с обжалваната част на решението имот е придобит от дружеството, контролирано към датата на придобиване от Г. Т., със средства без доказан произход, предоставени му от проверяваното лице. Съдът е отчел придобивния способ и посочената от вещото лице пазарна цена на имота към датата на придобиването.

Решението е правилно и в частта, с която е прието, че не е доказан законният произход на средствата, с които имотът е придобит. Не е доказано получаването на твърдените заеми от посочените дружества съобразно писмените доказателства и заключението на вещото лице, депозирано по делото. Моли да бъде оставено без уважение искането за допускане на експертиза.

Въззивна жалба против решението в отхвърлителната му част е подадена от КПКОНПИ, чрез пълномощника инспектор И.. Иска се отмяната му в тази част като неправилно и незаконосъобразно и постановяването на друго, с което искът да бъде уважен изцяло.

За да постанови решението в обжалваната му част, съдът е намерил, че сумата от 464 624, 64 лв. – средства, преминали през банковите сметки на ответниците, е неналична и поради това не подлежи на отнемане. Навеждат се оплаквания, че не са изложени мотиви за изключването на тези суми при формиране на размера на констатираното несъответствие в имуществото на ответниците в съответствие с най - новата практика на ВКС – решение №29/12.04.2021 г. по гр.дело №1021/2019г. по описа на Трето г.о на ВКС.

Решението в тази част не е съобразено с разпоредбите на ЗПКОНПИ, адаптиран от законодателя в съответствие с европейската практика. Излага се анализ на разпоредбите и легалните дефиниции на ЗПКОНПИ с доводи, че парите, преминали през банковите сметки, са имущество по смисъла на §1, т.4 от ДР на закона и следва да намерят отражение при формиране на размера на несъответствието предвид наличието им през проверявания период.

Законният произход на средствата, внесени по сметките, не е доказан по делото от ответниците. По изложените съображения искът в тази част следва да бъде уважен и на Комисията да бъдат присъдени разноски за процесуално представителство.

В отговор на въззивната жалба на КПКОНПИ, подаден от Г. и Д. Т.и чрез техния пълномощник адв.Д., се иска оставянето и без уважение като неоснователна. Счита решението в тази част за правилно и законосъобразно, съобразено с преобладаващата практика на ВКС, включително цитираното от Комисията съдебно решение.

В отговора е инкорпорирана насрещна въззивна жалба от Д. и Г. Т.и против решението в частта, с която искането на КПКОНПИ за отнемане на незаконно придобито имущество е уважено с оплакване за неправилно определен размер на несъответствието в тяхното имущество поради неправилно изчисляване на приходите и разходите през проверявания период. Конкретно за 2015г. е налице грешка при сумирането на приетите от съда разходи в размер на 176 000 лв. Неправилно са третирани като разход и вноските, направени от ответниците по банковите им сметки в размер на 298 753,41 лв. и преводи и вноски по тези сметки от трети лица на стойност 162 587, 01 лв. Решението е противоречиво, тъй като съдът приема, че това имущество не подлежи на отнемане, тъй като не е налично, но приема, че то следва да бъде включено като разход за проверявания период. Изтъква образуването на т.д №4/2021г. на ОСГК на ВКС по въпроса. Оспорва методологията на ответната Комисия за определяне на размера на несъответствието. Намира, че решението в тази част е в противоречие с практиката на ВКС, според която незаконно придобито може да е само имущество, влязло в патримониума на ответниците през изследвания период, което е налично в края на този период, респективно значителното несъответствие е налице, когато разликата между стойността на наличното имущество в края на периода и това в началото му, надхвърля стойността, определена в закона.

Бургаският апелативен съд след проверка по чл.267 ГПК констатира, че насрещната въззивна жалба не е надлежно администрирана - не е събрана следващата се по нея държавна такса и препис не е връчен на ответната страна по делото. Поради това настоящото производство следва да бъде прекратено и делото да се върне на Бургаския окръжен съд.

Мотивиран от изложеното, Апелативен съд – Бургас

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по в.гр.дело № 24/2023г. по описа на Бургаския апелативен съд.

ВРЪЩА делото на Окръжен съд – Бургас за администриране на насрещната въззивна жалба, инкорпорирана в отговора на въззивната жалба на КПКОНПИ, подаден от Г. К. Т. и Д. П. Т..

След извършване на следващите се действия, делото да се върне на настоящата инстанция за разглеждането му.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____